

Súd: Okresný súd Rožňava
Spisová značka: 1Csp/26/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7822200688
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 09. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Silvia Majerníková
ECLI: ECLI:SK:OSRV:2022:7822200688.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Rožňava sudkyňou JUDr. Silviou Majerníkovou v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpeného Remedium Legal, s.r.o., advokátskou kanceláriou so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 53 255 739, proti žalovanému: Z. E., V.. XX.XX.XXXX, B. P. R. XXX/X, XXX XX T., o zaplatenie sumy 5.579,38 EUR s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalobu zamieťa.

II. Žalobca nemá nárok na náhradu trov konania a žalovanému náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou podanou na tunajšom súde dňa 16.3.2022 domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 5.579,38 EUR spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 5.230,67 EUR od 10.11.2021 do zaplatenia a náhrady trov konania. Žalobu odôvodnil tým, že na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej zo dňa 9.11.2021 medzi postupcom Tatra banka, a.s. a žalobcom, postúpil postupca na žalobcu pohľadávku voči žalovanému. Postupca uzatvoril so žalovaným dňa 6.10.2017 Zmluvu č. 3500217027, ktorej súčasťou sú Všeobecné obchodné podmienky postupcu v znení ich dodatkov. Predmetom zmluvy bolo poskytnutie peňažných prostriedkov, ktorých čerpanie a splácanie bolo upravené v zmluve a v obchodných podmienkach. Žalovaný si napriek opakovaným výzvam postupcu neplnil svoje zmluvné povinnosti a preto postupca v súlade so zmluvou a OZ podaním zo dňa 1.4.2019 vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru a vyzval ho na úhradu dlžnej sumy. Pohľadávka žalobcu ku dňu postúpenia predmetnej pohľadávky predstavovala sumu 5.579,38 EUR, ktorá pozostávala z istiny vo výške 5.230,67 EUR, riadnych úrokov vo výške 309,93 EUR, úrokov z omeškania vo výške 5,78 EUR a poplatkov vo výške 33,- EUR, v súlade s prílohou k zmluve o postúpení pohľadávok, kde postupca deklaruje, že výška a špecifikácia pohľadávky uvedenej v predmetnej prílohe je generovaná bankovým systémom a predstavuje aktuálnu dlžnú sumu ku dňu postúpenia pohľadávky. Žalovaný odo dňa postúpenia pohľadávky k dnešnému dňu neuhradil dlžnú sumu ani čiastočne. Žalobca si v tomto konaní uplatňuje zákonný úrok z omeškania počnúc dňom 10.11.2021, t. j. dňom nasledujúcim po postúpení pohľadávky.

2. Žalovaný sa k žalobe, ktorá mu bola riadne doručená dňa 3.5.2022, nevyjadril a nepoužil žiadne prostriedky procesnej obrany.

3. Tunajší súd výzvou zo dňa 8.4.2022 vyzval žalobcu, aby špecifikoval žalobu v časti tvrdení o výške dlhu žalovaného, preukázal, že pri zosplatení úveru bol dodržaný postup podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka vrátane toho, s ktorou splátkou sa žalovaný dostal do omeškania po dobu dlhšiu ako 3 mesiace, uviedol, kde v úverovej zmluve sa nachádza náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona

č. 129/2010 Z.z., t.j. predpoklady použité na výpočet RPMN a preukázal, že overoval bonitu žalovaného podľa ustanovenia § 7 zákona č. 129/2010 Z.z.

4. Vo vyjadrení zo dňa 25.4.2022 sa žalobca v jeho úvodnej časti venoval špecifikácii žalovanej sumy. V ďalšej časti žalobca poukázal na skutočnosť, že pri dohode o plnení dlhu v splátkach môže veriteľ od dlžníka žiadať vždy len splnenie príslušnej splátky, ktorá sa stane splatnou (zročnou). Občiansky zákonník ďalej v ustanovení § 565 umožňuje, aby sa veriteľ s dlžníkom dohodol, že ak sa nesplní niektorá splátka, môže veriteľ uplatniť právo na zosplatnenie celého dlhu (tzv. strata výhody splátok). Veriteľ v takom prípade môže žiadať o zaplatenie celého dlhu, avšak toto svoje právo môže uplatniť len do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky, v opačnom prípade toto právo zaniká. Ak však veriteľ toto právo nevyužije a ďalšia splátka sa stane splatnou, potom toto právo zaniká a vzniká mu až v prípade, ak dlžník nezaplatí ani túto, ďalšiu splátku dlhu. V súvislosti s premlčaním nároku žalobca na tomto mieste zdôraznil, že neuplatnenie práva podľa ust. § 565 OZ do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky spôsobuje zánik tohto práva veriteľa. V posudzovanom prípade bolo preukázané, že žalovaný bol v čase vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru (01.04.2019) v omeškaní s plnením splátok po dobu dlhšiu ako 3 mesiace (od 25.12.2018). Keďže však právo vyhlásiť mimoriadnu splatnosť zaniká splatnosťou najbližšie nasledujúcej splátky, potom mimoriadna splatnosť úveru nemohla byť v posudzovanom prípade vyhlásená pre nezaplatenie splátky splatnej dňa 25.12.2018. Oprávnenie žalobcu vyhlásiť mimoriadnu splatnosť pre nezaplatenie tejto splátky totiž zaniklo v súlade s ust. § 565 OZ dňa 25.01.2019, t. j. splatnosťou ďalšej splátky úveru. Zároveň je potrebné uviesť, že ak by žalobca pre nesplnenie tejto splátky vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru, potom by porušil ust. § 53 ods. 9 OZ, nakoľko žalovaný nebol v tom čase v omeškaní po dobu dlhšiu ako 3 mesiace. Na omeškanie a možnosť uplatnenia práva podľa § 565 OZ bol žalovaný upozornený výzvou zo dňa 11.02.2019, označenou ako „Posledná výzva na zaplatenie“, ktorá bola žalovanému odoslaná na adresu uvedenú v zmluve. Z uvedených dôvodov je zrejmé, že v prípade, ak žalobca vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru podaním zo dňa 01.04.2019 - toto svoje právo uplatnil v súlade s ust. § 565 OZ pre nezaplatenie splátky splatnej dňa 25.03.2019 a zároveň toto svoje právo uplatnil v súlade s ust. § 53 ods. 9 OZ po omeškaní spotrebiteľa s aspoň jednou splátkou dlhšie ako 3 mesiace, a to splátkou splatnou dňa 25.12.2018. K odbornej starostlivosti pri posudzovaní schopnosti žalovaného splácať úver uviedol, že tá bola zachovaná. V rámci kontraktačného procesu nedošlo k porušeniu žiadnej povinnosti veriteľa. Pri posúdení bonity žalovaného právny predchodca žalobcu overil návratnosť nasledovne: rodinný stav: ženatý, výška čistých príjmov dlžníka: 380,- EUR, existujúce záväzky/ splátky iných úverov: 45,- EUR, záväzky/ splátky vrátane posudzovaného úveru: 151,95 EUR, disponibilný zostatok: 228,05 EUR. Výsledkom daného posúdenia schopnosti žalovaného splácať úver bol jednoznačný záver o jeho platobnej spôsobilosti/schopnosti splácať daný úver.

5. V ďalšom podaní zo dňa 30.8.2022 žalobca poukázal na Akceptáciu zmluvy - Akceptovanie žiadosti o poskytnutie pôžičky, v ktorej sú obsiahnuté všetky náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. k), zákona č. 129/2010 Z.z., t.j. všetky predpoklady použité na výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov. Poukázal na Uznesenie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 7Cdo/183/2020 z 24.02.2021, Uznesenie Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 9CoCsp/12/2022 z 29.03.2022, Uznesenia Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 13CoCsp/49/2021 z 25.05.2022. Napriek uvedenému dal do pozornosti skutočnosť, že predpoklady na výpočet RPMN nájdeme v zmluve o úvere, kde sú bez pochybností uvedené všetky údaje vstupujúce do výpočtu RPMN: výška úveru: 5.750,- EUR, dátum prvej splátky: 25.10.2017, počet splátok úveru: 96, frekvencia splácania: mesačná výška prvej splátky 106,95 EUR, výška poslednej splátky v zmysle splátkového kalendára obsiahnutého v zmluve: 9,43 EUR.

6. Na prejednanie veci súd nariadil pojednávanie, na ktorom sa nezúčastnili strany sporu. Svoju neúčast' ospravedlnil len žalobca, ktorý prostredníctvom právneho zástupcu žiadal prejednať spor v jeho neprítomnosti z dôvodu hospodárnosti konania. Súd preto postupom podľa ust. § 180 CSP pojednával v neprítomnosti strán sporu.

7. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s predloženými listinnými dôkazmi, a to najmä žalobou, Žiadosťou o poskytnutie Raiffeisen pôžičky č. 3500217027 (rub čl. 20-22), Zabezpečením Raiffeisen pôžičky (čl. 23), Akceptáciou žiadosti o poskytnutie Raiffeisen pôžičky č. 3500217027 (čl. 24-25), Poslednou výzvou zo dňa 11.2.2019 (čl. 27), Oznámením o vyhlásení mimoriadnej splatnosti a výzvou na zaplatenie zo dňa 1.4.2019 (čl. 26) s poštovým podacím hárkom (rub čl. 26), platobnou históriou (čl. 29), Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 9.11.2021 (čl. 7 - 11), prílohou k zmluve o postúpení pohľadávok

(čl. 12), Oznámením o postúpení pohľadávky zo dňa 12.11.2021 (čl. 28) s poštovým podacím hárkom a potvrdením o doručení (čl. 53), pokusom o zmier zo dňa 14.2.2022 s podacím hárkom (čl. 30), vyjadrením žalobcu zo dňa 25.4.2022 (čl. 48-52), osvedčením verifikovania bonity a možnosti splácania úveru (čl. 55), vyjadrením žalobcu zo dňa 30.8.2022 (čl. 73-77), ospravedlnením neúčasti (čl. 82), ďalším spisovým materiálom a zistil nasledovný skutkový stav:

8. Pôvodný veriteľ a žalovaný ako dlžník uzatvorili dňa 6.10.2017 Zmluvu o Raiffeisen pôžičke (spotrebiteľský úver), predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru vo výške 5.750,- EUR žalovanému. Výška úrokovej sadzby bola 15,90 % ročne, výška RPMN 17,37 % ročne, priemerná hodnota RPMN bola 12,57 % ročne, celkové náklady 10.267,20 EUR. Žalovaný mal úver splácať v 96 mesačných splátkach v sume 106,95 EUR, vždy v 25. deň v mesiaci s tým, že dátum prvej splátky bol 25.10.2017.

9. Podľa zmluvy bola dohodnutá možnosť vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru v prípade, ak klient sa oneskorí s platením istiny dlhšie ako 3 mesiace.

10. Výzvou zo dňa 11.2.2019 predchodca žalobcu oznámil žalovanému, že ku dňu 9.2.2019 je v omeškani so splácaním pôžičky vo výške 223,90 EUR (dátum vzniku omeškania 25.12.2018), ktorú je potrebné uhradiť do 7 dní odo dňa vystavenia tejto výzvy. Zároveň bol upozornený na možnosť vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru.

11. V Oznámení o vyhlásení splatnosti a výzve na zaplatenie z 1.4.2019 adresovanej žalovanému predchodca žalobcu uviedol, že napriek predchádzajúcim písomným výzvam neeviduje úhradu splatnej pohľadávky zo zmluvy o pôžičke č. 3500217027 a vyhlásil mimoriadnu splatnosť pôžičky. Ku dňu 30.3.2019 predstavovala dlžná suma výšku 5.560,45 EUR, ktorá pozostávala z istiny, riadnych úrokov, úrokov z omeškania a nákladov spojených s vymáhaním. Z podacieho hárku vyplýva, že oznámenie bolo podané na poštovú prepravu dňa 1.4.2019.

12. Dňa 9.11.2021 bola uzavretá písomná zmluva o postúpení pohľadávok medzi Tatra Banka a.s. ako postupcom a žalobcom ako postupníkom. Jej predmetom ako to vyplýva z prílohy k tejto zmluve bola aj predmetná pohľadávka voči žalovanému. Postupca oznámil písomne toto postúpenie pohľadávky žalovanému listom zo dňa 12.11.2021. K oznámeniu predložil ako dôkaz poštový podací hárkok o jej odoslaní žalovanému a potvrdenie o doručení, z ktorých vyplýva doručenie žalovanému dňa 16.11.2021.

13. Z platobnej histórie mal súd nesporne preukázané, že žalovanému bola poskytnutá suma 5.750,- EUR a na úver uhradil sumu 1.529,29 EUR.

14. Na základe takto zisteného skutkového stavu súd právne uzatvára :

15. Podľa § 52 ods. 1 až 4 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase podpisu zmluvy (ďalej len „OZ“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

16. Podľa § 53 ods. 9 OZ, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

17. Podľa § 565 OZ, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

18. Podľa § 524 ods. 1 a 2 OZ, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

19. Podľa § 525 ods. 1 a 2 OZ, postúpiť nemožno pohľadávku, ktorá zaniká najneskôr smrťou veriteľa alebo ktorej obsah by sa zmenou veriteľa zmenil. Postúpiť nemožno ani pohľadávku, pokiaľ nemôže byť postihnutá výkonom rozhodnutia. Nemožno postúpiť pohľadávku, ak by postúpenie odporovalo zákonu alebo dohode s dlžníkom.

20. Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

21. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v čase podpisu zmluvy (ďalej len zákon č. 129/2010 Z.z.), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona možno poskytnúť len bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa alebo na účet stavebného sporiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa; tým nie je dotknuté bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu. Spotrebiteľským úverom sú aj mladomanželský úver podľa osobitného predpisu, niektoré stavebné úvery a iné úvery podľa osobitného predpisu a nezabezpečené úvery poskytované spotrebiteľom na účely rekonštrukcie nehnuteľnosti určenej na bývanie, pričom ustanovenia osobitných predpisov týkajúce sa poskytovania týchto úverov tým nie sú dotknuté; obmedzenie hornej hranice výšky úveru podľa odseku 3 písm. f) sa na tieto úvery nevzťahuje.

22. Podľa § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z., veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

23. Podľa § 7 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z., spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje potrebné na posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver; tým nie je dotknuté právo veriteľa využívať informácie o spotrebiteľovi z príslušnej databázy za podmienok ustanovených osobitným zákonom.

24. Medzi stranami sporu nebolo sporné, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným došlo ku vzniku záväzkového vzťahu, v ktorom sa dve zmluvné strany dohodli navzájom si poskytnúť určité plnenia; právny predchodca žalobcu poskytnúť žalovanému peňažné prostriedky a žalovaný poskytnuté finančné prostriedky vrátiť formou pravidelných mesačných splátok spolu s úrokmi a poplatkami. Žalovaného možno s určitou považovať za spotrebiteľa v zmysle § 2 písm. a) zákona č. 129/2010 Z.z., keďže pri uzatváraní a plnení zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti a na druhej strane právneho predchodcu žalobcu možno považovať za dodávateľa podľa § 2 písm. b) zákona č. 129/2010 Z.z., nakoľko pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy konal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Z vyššie uvedeného dôvodu je teda potrebné pri posudzovaní predmetného právneho vzťahu brať na zreteľ všeobecnú úpravu spotrebiteľských zmlúv obsiahnutú v Občianskom zákonníku, úprava ktorých je obsiahnutá v ust. § 53 OZ a ktoré poskytujú výraznú ochranu pre spotrebiteľa, ako aj ustanovenia zákona o spotrebiteľských úveroch.

25. Súd na základe vykonaného dokazovania tak mal za preukázané, že medzi pôvodným veriteľom a žalovaným bola uzatvorená zmluva o spotrebiteľskom úvere, na základe bol žalovanému poskytnutý úver vo výške 5.750,- EUR. Výška úrokovej sadzby bola 15,90 % ročne, výška RPMN 17,37 % ročne, priemerná hodnota RPMN bola 12,57 %. Žalovaný mal úver splácať v 96 mesačných splátkach v sume

106,95 EUR. Konečná splatnosť úveru bola 96 mesiacov od splatnosti prvej mesačnej splátky a prvá splátka dňa 25.10.20217.

26. V prvom rade sa súd zaoberal aktívnou vecnou legitimáciou žalobcu v predmetnej veci, teda otázkou, či došlo k platnému postúpeniu pohľadávky medzi bankou a žalobcom.

27. Podľa § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001Z.z. o bankách účinného v čase postúpenia pohľadávky, ktorá je predmetom tohto konania (ku 9.11.2021, ďalej len „ZoB“) ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu, ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

28. Z ustanovenia § 92 ods. 8 ZoB vyplýva, že predmetom postúpenia sú len pohľadávky zo strany banky, resp. ich časť, ktoré sú už splatné. Banka mala oprávnenie postúpiť časť peňažného záväzku, s ktorým je dlžník aktuálne po stanovenú dobu napriek písomnej výzve v omeškaní. Z obsahu spisu vyplýva, že žalobca predložil výzvu na úhradu dlžnej sumy.

29. Z obsahu spisu je zrejmé, že právny predchodca žalobcu v oznámení o vyhlásení mimoriadnej splatnosti a výzve na zaplatenie datovaným dňom 1.4.2019 adresovaným žalovanému, oznámil žalovanému, že vyhlásil mimoriadnu splatnosť pohľadávky z predmetnej zmluvy. Uvedený list mal byť podaný na poštovú prepravu dňa 1.4.2019 podľa poštového podacieho hárku (čl. 26).

30. Pokiaľ sa vo veci jedná o tzv. bankový úver, je náležité v danom prípade aplikovať na prejednávany spor § 92 ods. 8 ZoB, z ktorého vyplýva, že ak je úver splatný v splátkach, banka alebo pobočka zahraničnej banky má právo postúpiť postupníkovi celú, teda aj nesplatenú časť pohľadávky z úveru za podmienky, že a) klient nesplnil riadne a včas čo i len jednu splatnú splátku istiny úveru alebo úrokov alebo ich časť, b) jeho omeškanie trvá nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní, c) na zaplatenie omeškanej časti peňažného záväzku bol písomne vyzvaný. Pokiaľ ide o osobu postupníka, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky postúpiť svoju pohľadávku písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou.

31. Z vykonaného dokazovania vyplýva, že ku dňu postúpenia pohľadávky žalovaný neplnil riadne a včas svoj dlh a bol v omeškaní s plnením čo i len jednej splátky nepretržite viac ako 90 kalendárnych dní (posledná úhrada realizovaná dňa 25.2.2019).

32. Ustanovenie § 525 OZ určuje, ktoré pohľadávky nemožno platne postúpiť, pričom postúpenie určitých pohľadávok môže byť zakázané špeciálnymi predpismi, prípadne postúpenie môže byť zákonom síce dovolené, ale len za určených podmienok. Ustanovenie § 92 ods. 8 ZoB je práve takým ustanovením, ktoré upravuje ďalšie špeciálne podmienky popri všeobecných uvedených v Občianskom zákonníku, za ktorých môže byť banková pohľadávka (alebo jej časť) postúpená. Tieto skutočnosti považoval súd za zákonné predpoklady pre platné postúpenie pohľadávky banky, ktoré musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky. Splnenie osobitných zákonných predpokladov postúpenia bankovej pohľadávky sa vyžaduje z dôvodu, že po postúpení pohľadávky rôznym subjektom (mimo banky) už nie je zachovaná možnosť dohľadu a dozoru Národnej banky Slovenska ako centrálnej banky. Následkom postúpenia pohľadávky, ohľadne ktorej cesia podľa § 525 OZ alebo podľa špeciálnych predpisov nie je dovolená, je absolútna neplatnosť zmluvy o postúpení pre jej rozpor so zákonom v zmysle § 39 OZ. Ak dôjde

k postúpeniu pohľadávky, ohľadne ktorej to zákon zakazuje, prípadne ohľadne ktorej postúpenie podmieňuje splnenie zákonných podmienok, ktoré splnené neboli, ide o cesiu neplatnú od počiatku ex tunc a jej neplatnosť nemožno zhojiť.

33. Písomná výzva banky dlžníkovi je obligatónym predpokladom pre cesiu bankovej pohľadávky alebo jej časti na inú osobu.

34. Žalobca však v danom prípade nepredložil súdu doručenkú, prípadne obálku s doručenkou po vrátení zásielky adresátovi, ktorá by preukazovala doručenie aspoň jednej z uvedených výziev do dispozičnej sféry žalovaného.

35. Z obsahu spisu je zrejмый iba údaj o odoslaní zásielok žalovanému s oznámením o vyhlásení splatnosti a výzvy na zaplatenie z 1.4.2019 podaného na poštovú prepravu dňa 1.4.2019 podľa poštového podacieho hárku (čl. 26 spisu).

36. Písomné oznámenie banky žalovanému o postúpení pohľadávky z 12.11.2021 nie je výzvou, ako má namysli označené zákonné ustanovenie (§ 92 ods. 8 ZoB) a ani ju nenahrádza, a to aj napriek tomu, že bolo preukázané odoslanie a jeho doručenie žalovanému.

37. Pokiaľ žalobca poukazoval na oznámenie o vyhlásení splatnosti a výzvy na zaplatenie zo strany pôvodného veriteľa zo dňa 1.4.2019, tento právny úkon je zosplatnením úveru a nepredstavuje výzvu v zmysle § 53 ods. 9 OZ. Ak mala byť takouto výzvou posledná výzva na zaplatenie z 11.2.2019, žalobca nepreukázal ani odoslanie tejto výzvy žalovanému a už vôbec nie skutočnosť, že by sa dostala do dispozičnej sféry žalovaného. Žalobca v zosplatnení z 1.4.2019 síce uviedol, že napriek predchádzajúcim písomným výzvam nebola zo strany žalovaného evidovaná úhrada splatnej pohľadávky zo zmluvy, uvedené konštatovanie v oznámení o zosplatnení úveru v danom prípade nemôže nahradiť skutočné preukázanie samostatnej výzvy predchádzajúcej zosplatneniu úveru v zmysle § 53 ods. 9 OZ, na základe ktorej by mal veriteľ vyzvať dlžníka na úhradu omeškaných splátok a zároveň ho upozorniť na možnosť zosplatnenia úveru.

38. V spore nebolo preukázané, že by bola žalovanému zasielaná výzva podľa § 92 ods. 8 ZoB. Z označeného ustanovenia ZoB v znení účinnom v čase postúpenia žalovanej pohľadávky totiž vyplýva potreba toho, aby banka realizovala voči klientovi (dlžníkovi) písomnú výzvu na úhradu dlžného záväzku. Z uvedeného ustanovenia vyplýva potreba toho, aby banka realizovala voči klientovi (dlžníkovi) písomnú výzvu na úhradu dlžného záväzku. Ustanovenie presne neurčuje časový okamih, kedy má banka takúto výzvu urobiť a neurčuje ani žiadne jej obsahové náležitosti. Najvyšší súd SR v rozhodnutí sp. zn.1Cdo/147/2017 uviedol, že z tohto ustanovenia vyplýva potreba preukázateľného zaslania písomnej výzvy banky dlžníkovi a dlžníkovo následné nepretržité omeškanie dlhšie ako 90 dní. Žalobca zaslanie takejto výzvy žalovanému nepreukázal. Vychádzajúc zo správnej aplikácie a interpretácie ust. § 53 ods.9 OZ, interpretáciou a aplikovaním ust. § 92 ods. 8 ZoB, súd dospel k záveru, že opomenutím postupu podľa §53 ods. 9 OZ v spojení s ust. § 565 OZ, nemohlo dôjsť k platnému vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru, čo v spojení s § 39 OZ zakladá neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky a teda nedostatok vecnej aktívnej legítimácie žalobcu.

39. Žalobca nepreukázal splnenie podmienok, vyžadovaných zákonom pre postúpenie pohľadávky, keď nepredložil súdu žiaden dôkaz, preukazujúci doručenie výzvy v zmysle § 53 ods. 9 OZ, ani oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru do sféry dispozície žalovaného. Nedodržanie zákonom stanoveného postupu znamená, že veriteľ využil právo na zosplatnenie pohľadávky v rozpore so zákonom a na takéto zosplatnenie nemožno prihliadať. Následkom neplatného zosplatnenia pohľadávky je potom konštatovanie o neplatnom postúpení pohľadávky na žalobcu (v súvislosti s uvedeným porovnaj napríklad rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 12CoCsp/20/2021 z 25.11.2021, rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 11CoCsp/12/2021z 22. 04. 2021).

40. Aj napriek rozdielnym názorom vyšších súdov (krajských), súd poukazuje na ustálenú rozhodovaciu prax najvyššieho súdu, a to rozhodnutie zverejnené v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod R 4/2021, podľa záverov ktorého: „v zmluvnej právnej praxi sa zvyknú v súvislosti s doručovaním právnych úkonov a iných listín v zmluvách používať dojednania upravujúce tzv. fikciu doručenia, podľa ktorej sa zásielka považuje za doručeníú bez ohľadu na to, či doručenie

(v zmysle faktického prevzatia zásielky) bolo reálne vykonané. V tomto smere možno rozlišovať dve situácie fikcie doručenia, a to: 1/ zásielka sa považuje za doručenú uplynutím vopred určených dní odo dňa jej odoslania, 2/ zásielka sa považuje za doručenú dňom jej vrátenia odosielajúcemu subjektu z dôvodu neprevzatia adresátom. K prvému spôsobu dojednávania fikcie doručenia zaujala súdna prax odmietavé stanovisko, podľa ktorého dohodou zmluvných strán nemožno platne dojednať nevyvrátiteľnú domnienku ani fikciu, že určitá zásielka obsahujúca právny úkon sa považuje za doručenú len na základe jej odoslania bez toho, aby došla do sféry adresáta. Podľa tohto názorového prúdu fikcia doručenia neobstojí ako platne dojednaná pre jej rozpor s ustanovením § 45 ods. 1 OZ v spojení s ustanovením § 39 OZ. Princíp doručovania právnych úkonov ako podmienka ich účinnosti vyplýva nielen z § 45 OZ, ale je jednou z hlavných zásad súkromného práva. Je neprípustné, aby k vzniku, zmene alebo zániku práv a povinností účastníkov právnych vzťahov dochádzalo na základe prejavu vôle konajúceho subjektu bez toho, aby mal adresát minimálne objektívnu možnosť sa s týmto úkonom oboznámiť - ak má byť určitý právny úkon uskutočnený jednou osobou významný pre inú osobu, musí mať táto osoba aspoň príležitosť spoznať jeho obsah (musí dôjsť do jej dispozičnej sféry). Dispozičná sféra adresáta je vymedzená zmluvne dohodnutým doručovacím režimom, t. j. kontaktnými adresami účastníkov alebo určením kontaktnej osoby (spravidla v záhlaví zmluvy) s tým, že doručenie písomnosti je účinné už tým, že sa doručí do dohodnutého miesta alebo určenej osobe. Týmto okamihom sa zásielka dostáva do sféry adresáta, pričom už nie je dôležité, či sa adresát s obsahom zásielky zoznámil alebo nie. Z podstaty doručovania tak pre účastníkov zmluvného vzťahu vyplýva povinnosť zabezpečiť v danom mieste alebo u určenej osoby prijímanie zásielok. Pri zmene dohodnutého režimu doručovania majú zmluvné strany vzájomnú oznamovaciu povinnosť, aby sa zabezpečila účinnosť doručovania právnych úkonov - zmluvnej strane nemožno pričítať v jej neprospech, že doručovala na pôvodne dohodnutú adresu, ak jej táto zmena nebola včas oznámená“ (z rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 15. decembra 2020 sp.zn. 5Cdo/36/2020).

41. Súd v danom prípade nemal žalobcom za preukázané, že by právny predchodca žalobcu v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách žalovaným doručil niektorú z výziev, žalobca predložil iba podacie hácky o odoslaní zásielok, ktoré súd nepovažoval za doklad, z ktorého by vyplývalo, že výzvy boli žalovaným doručené do ich dispozičnej sféry. Doručenie do dispozičnej sféry žalovaných je z hľadiska posúdenia platnosti zmluvy o postúpení pohľadávky dôležité, nakoľko až keď sa táto výzva dostane do sféry dispozície dlžníka a tento napriek tomu je v omeškaní po dobu dlhšiu ako 90 dní, až potom je pohľadávka banky v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách spôsobilá na postúpenie. Dovtedy takáto pohľadávka nemôže byť postúpená. Keďže v konaní preukázané platné doručenie výzvy žalovaným nebolo, súd vychádzal z toho, že nebola splnená podmienka nevyhnutná pre platnosť postúpenia pohľadávky bankou a Zmluva o postúpení pohľadávok z 9.11. 2021 je neplatná, čoho následkom je absencia aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v konaní. Pokiaľ teda žalobca nepreukázal splnenie povinnosti banky písomnou výzvou vo vzťahu k dlžníkovi, vyzvať tohto dlžníka na úhradu záväzku, tak potom je potrebné vychádzať z toho, že postúpenie pohľadávky je neplatné podľa ust. § 39 OZ a tým žalobca nemohol nadobudnúť postúpením predmetnú pohľadávku vo vzťahu k žalovanej platne, a to aj za splnenia predpokladu, že žalovaná by bola nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní zo splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke. Za takéhoto skutkového stavu je potom potrebné vyvodiť ten právny záver, že na strane žalobcu nebola daná aktívna vecná legitímácia na uplatnenie predmetného nároku vo vzťahu k žalovanej (v súvislosti s vyššie uvedeným porovnaj napríklad rozsudok Krajského súdu v Nitre sp.zn. 6Co/143/2019 z 27. 11. 2019, rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 10CoCsp/1/2021 z 25. 03. 2021).

42. Na základe vyššie uvedených skutočností súd dospel k záveru, že v danom prípade neboli splnené podmienky podľa § 92 ods. 8 vety prvej ZoB pri postúpení bankovej pohľadávky na nebankový subjekt, a teda jednalo sa o postúpenie v rozpore so zákonom, kedy je postúpenie pohľadávky v zmysle § 525 ods. 2 OZ vylúčené. Jedná sa teda o neplatný právny úkon v zmysle § 39 OZ. Zároveň je nutné dodať, že ak bola pohľadávka postúpená v rozpore so zákonom, nemožno uvedené konvalidovať ani včasným a riadnym oznámením o postúpení pohľadávky dlžníkovi. Oznámením postúpenia pohľadávky adresovanej dlžníkovi dochádza k tomu, že postupca vyvolá zmenu osoby oprávnenej prijať plnenie a zároveň berie na seba riziko vyplývajúce z toho, že i v prípade neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky splní dlžník dlh tretej osobe. Samotným postúpením pohľadávky však nedochádza k inej zmene záväzku než k osobe veriteľa a v prípade, že zmluva bola neplatná, dochádza k tomu, že k veriteľovi pristupuje ďalšia osoba oprávnená prijať plnenie s účinkami i pre pôvodného veriteľa. V súlade s vyššie uvedeným porovnaj obdobné závery vyjadrené v

napr. v rozsudku Krajského súdu v Žiline sp.zn. 6Co/50/2019 z 30. 10. 2019 a tiež rozsudku Krajského súdu v Prešove sp.zn. 18Co/63/2019 z 16. 12. 2019.

43. Súd v tejto súvislosti poukazuje na vyššie cit. ust. § 54 ods. 2 OZ a najmä na interpretačné pravidlo citované v rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 4Obdo/45/2012 zo dňa 24. júna 2013, podľa ktorého „pri nejednoznačnom výklade akejkoľvek problematiky týkajúcej sa ochrany spotrebiteľa, je potrebné uprednostniť vždy ten výklad, ktorý sleduje záujem spotrebiteľa“.

44. Nakoľko žalobca nepreukázal, že je nositeľom hmotnoprávneho oprávnenia v právnom vzťahu, z ktorého vyvodzuje žalobou uplatnený nárok, lebo nepreukázal platné postúpenie predmetnej pohľadávky zo spotrebiteľskej zmluvy z banky na nebankovú spoločnosť, teda svoju aktívnu vecnú legitimáciu v konaní, súdu neostávalo iné ako žalobu žalobcu v celom rozsahu zamietnuť.

45. Žalobca nepreukázal rozhodné skutočnosti ani tvrdené skutočnosti nedoplnil relevantnými dôkazmi.

46. Súd poukazuje na skutočnosť, že vychádzal zo skutočností a dôkazov žalobcom predložených, pričom v súlade s § 154 CSP prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany možno uplatniť najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa dokazovanie končí. Toto ustanovenie sa použije vo vzťahu k dodávateľovi aj v spotrebiteľskej veci.

47. V kontexte s vyššie uvedeným právnym záverom súd preto posudzoval aj platnosť zmluvy o postúpení pohľadávok v zmysle § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzavretia spomínanej zmluvy.

48. Podľa § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z., práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a a) ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu na veriteľa podľa § 20 ods. 1 písm. a), banku, zahraničnú banku alebo pobočku zahraničnej banky, a b) prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

49. V danom prípade splatnosť úveru podľa zmluvy má nastať až 25.9.2025 a keďže súd vyhodnotil predčasné zosplatenie úveru ako absolútne neplatný právny úkon znamená to, že v čase uzavretia zmluvy o postúpení pohľadávok nebol úver splatný a preto spomínaná zmluva o postúpení pohľadávok je v rozpore s týmto zákonným ustanovením, a teda je absolútne neplatná podľa § 39 OZ. Znamená to nedostatok vecnej aktívnej legitimácie žalobcu v tomto spore.

50. Aj v prípade, že by došlo k vyhodnoteniu postúpenia pohľadávky v danom prípade tak, že toto je platné a na základe uvedeného by mal žalobca aktívnu vecnú legitimáciu (s čím sa súd z vyššie uvedených dôvodov nestotožňuje), úlohou súdu by bolo zaoberať sa skutočnosťou, či nárok žalobcu nie je premlčaný s poukazom na ust. § 54a OZ. K povinnosti ex offio skúmať, či žalobcom uplatnené právo na zaplatenie dlhu zo strany spotrebiteľa nie je premlčané, porovnaj napríklad rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 13Co/65/2019 zo dňa 19.6.2019.

51. Podľa § 100 OZ, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

52. Podľa § 101 OZ, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

53. Podľa § 103 OZ, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

54. Z výzvy zo dňa 11.2.2019 vyplýva, že žalovaný mal nedoplatok na splátkach vo výške 223,90 EUR so vznikom omeškania dňa 25.12.2018, pričom výška jednej splátky úveru predstavoval 106,95

EUR. Podľa platobnej histórie (čl.29) bola posledná splátka uhradená pred vyhlásením splatnosti dňa 26.11.2018. Jednoznačne je však možné uviesť, že ku dňu Oznámenia o vyhlásení splatnosti úveru 1.4.2019 bol žalovaný v omeškaní viac ako tri mesiace so splátkou splatnou v decembri 2018. Konkrétny deň splatnosti splátky bol stanovený na 25.deň v mesiaci.

55. S ohľadom na uvedené začala plynúť 3-ročná premlčacia doba z predmetnej zmluvy najneskôr od 26.12.2018. K premlčaniu nároku žalobcu vo všeobecnej trojročnej premlčacej dobe teda došlo v zmysle § 103 OZ v 25.12.2021 (31.10.2021). Ku dňu zosplatenia 1.4.2019 bol žalovaný s určitosťou v omeškaní viac ako mesiac so splátkou splatnou najneskôr 25.2.2019, viac ako dva mesiace so splátkou splatnou 25.1.2019 a viac ako tri mesiace so splátkou splatnou 25.12.2018. Žaloba bola podaná až 16.3.2022, teda po uplynutí 3-ročnej premlčacej doby. Z uvedených dôvodov preto súd žalobu žalobcu zamietol. Na uvedenom by nič nezmenilo ani prípadné pripočítanie 76 dní k premlčacej dobe v zmysle zákona č. 62/2020 Z.z. (35 dní za obdobie neplynutia lehôt od 27. 3. 2020 do 30. 4 2020 a 41 dní od 19.1.2021 do 28.2.2021). Za uvedených okolností by k uplynutiu premlčacej doby došlo 11.3.2022, pričom žaloby bola podaná na súde až 16.3.2022.

56. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

57. Podľa § 262 ods. 1 a 2 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

58. Žalobca bol v celom rozsahu neúspešný, nakoľko bola jeho žaloba zamietnutá. Vzhľadom na to, že žalobca bol v konaní neúspešný, neprislúcha mu nárok na náhradu trov konania. V plnom rozsahu tak bol úspešný žalovaný, ktorému by patril nárok na priznanie náhrady trov konania proti žalobcovi v rozsahu 100%. Z obsahu spisového materiálu však vyplýva, že žalovanému preukázateľne žiadne účelne vynaložené výdavky v súvislosti s uplatňovaním a bránením práva ako trovy konania, ktoré je potrebné nahradiť, nevznikli a preto mu súd náhradu trov konania nepriznal. Dvojfázové rozhodovanie o trovách konania, predpokladajúce prvé rozhodnutie súdu povolaného skončiť konanie vo veci len o nároku na náhradu a druhé až následné rozhodnutie súdu prvej inštancie o výške náhrady (porovnaj § 262 ods. 1 a 2 CSP) má totiž zmysel len pri pozitívnom vyriešení otázky nároku na náhradu, a naopak taký zmysel nemá, ak výsledkom uvažovania o nároku na náhradu je záver o neexistencii takéhoto nároku u žiadnej zo strán sporu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na tunajší súd v dvoch písomných vyhotoveniach.

Podľa § 363 CSP, sa v odvolaní popri všeobecných náležitostiach podania (ust. § 127 ods. 1 a ods. 2 CSP) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Podľa § 364 CSP, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 CSP, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak a) sa týkajú procesných podmienok, b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak žalovaný nesplní povinnosť uloženú týmto rozsudkom, môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.